

20.62x29.98	1/2	46	עמוד	gostyle	08/12/2016	56275994-7
מכללת שנק - 1988						

נועה רביב

מעצבת עולה

נועה רביב מציגה עולם חדש של אופנה

עם שימוש יוצא דופן ופורץ דרך במדפסת תלת מימד, מצליחה המעצבת הצעירה לתפוס שוב ושוב את תשומת הלב של תעשיית האופנה הבינלאומית. תופעה

רעות חפץ-שוורץ

התכתבויות ותיאומים עם הצוות במטרופוליטן. הם ביקשו לשאול ארבע שאלות ועד יומיים לפני הפתיחה בכלל לא ידעתי איזה מהדגמים הם יציגו, אם בכלל."

ואז התערוכה נפתחת ואת מגלה ש...?

"אירוע הפתיחה לעיתונות היה מאוד מרגש וסוריאליסטי. בזמן הנאומים הושיבו אותי ליד **תום בראון**, מעצב אופנה נחשב וכן הזוג של אנדרו בולטון, אוצר התערוכה, שהיה ממש מקסים ועדין. ישבתי ממש מאחורי **אנה ווינטור**, כך שיכולתי לחזות מקרוב בקארה הכי מפורסם בעולם. את מעמד הישיבה המרגש כשלעצמו ליווה שיטוט מרגש לא פחות בתערוכה. ראיתי את הדגמים שלי מוצגים שם לצד דגמים של המעצבים שתמיד הערצתי ושחלקם הסתובבו איתי באותו רגע באותו החלל ממש. אחד הדברים שהכי ריגשו אותי היה המפגש עם **סוזי מנקס**, עיתונאית האופנה המיתולוגית. אחרי שהיא ערכה סיבוב מעמיק ומקיף ולאחר שכמעט כולם כבר הלכו הביתה, ראיתי אותה עומדת

"ניגשתי לומר לסוזי מנקס שלום ולהציג את עצמי והיא ממש התעניינה בעבודה שלי. היא אפילו צילמה אותי לאינסטגרם ולטור שלה ב'ווג', שם היא גם כתבה על הדגמים. זה היה ממש מרגש"

ומצלמת את הדגמים שלי. ניגשתי לומר לה שלום ולהציג את עצמי והיא ממש התעניינה בעבודה שלי, היא אפילו צילמה אותי לאינסטגרם ולטור שלה ב'ווג', שם היא גם כתבה על הדגמים. זה היה ממש מרגש."

התפוח המכרה

כיום מועלת רביב מניו יורק, מהסטודיו שלה

לאילו לימודים גבוהים להירשם. "תמיד חשבתי שאעסוק באמנות", היא מעידה, "חשבתי שזה יותר 'רציני' או 'מכובד'. ברגע האחרון החלטתי להירשם דווקא ללימודי אופנה **בשנק** ובדיעבד אני שמחה שהחלטתי להקשיב לאינטואיציה."

ואיך הלימודים היו? ענו על הפנטזיות שלך?

"זאת חוויה מאוד אינטנסיבית, שבמקרה שלי התפרשה על פני חמש שנים במקום ארבע (רביב עשתה שנה הפסקה באמצע הלימודים ונסעה להתמחות בבית האופנה אסקדה; רח"ש). בזמן הלימודים היו חוויות יותר טובות ופחות טובות ולמדתי המון, בעיקר על עצמי. מהרבה בחינות **שנק** זה כמו מיקרוקוסמוס של התעשייה בחוץ ומה שמחכה אחרי הלימודים - עבודה קשה מסביב לשעון, הרבה תחרות, הרבה חברויות וגם אינסוף רגעים של אושר וסיפוק."

איך העיצובים שלך התקבלו לתערוכה

במטרופוליטן ואיך הרגשת

ביום שבו התבשרת על

השתתפותך בה?

"זה היה תהליך ארוך. כמעט שנה לפני התערוכה, כשעוד גרתי בתל אביב, קיבלתי אימייל מפתיע מאנדרו **בולטון**, אוצר התערוכה. הוא כתב לי שהוא מעוניין לדבר ואולי לשאול כמה פריטים. כשקראתי את המייל בדיוק הלכתי ברחוב. הייתי בדרכי חזרה מהסופר הביתה.

אני זוכרת שעצמתי להניח את השקיות והסתכלתי ימינה ושמאלה, לוודא שאף אחד לא עובד עליי. כמה ימים לאחר מכן הייתה לנו שיחת טלפון, שהתפתחה לעוד הרבה

למעצבת האופנה **נועה רביב** לא היה תמיד קל להסביר את עצמה במילים. במיוחד בשנות החטיבה והתיכון, במעבר המתעתע שבין ילדות לבגרות, הלבוש עזר לה לבטא את עצמה, להבין טוב יותר מי היא באמת ולכן היא רוצה להשתייך. האהבה לאופנה והסקרנות מהאופן שבו אנשים מתלבשים הובילו אותה לאחד ממסלולי הנסיקה המעניינים והמבטיחים ביותר שנראו כאן בשנים האחרונות. לאחר שקולקציית הגמר שלה בלימודים (שהציגה עיצוב משמייט לסתות בהדפסות תלת מימד) עוררה הד בינלאומי ועיצוביה הוצגו בתערוכת האופנה האולטרה-מסוקרת של מכון התלבושות של מוזיאון המטרופוליטן הניו יורקי, נחשפה לאחרונה קולקציית אביב 2017 שלה באתר של מגזין "ווג", תוך סימונה כאחת מהמעצבות המסקרנות בסצנה.

עיצוב אופנה במקום אמנות

רביב גדלה עד גיל 12 בתל אביב, ולאחר מכן עברה להתגורר ברמת השרון. בתום השירות הצבאי היא עברה שוב לתל אביב והתלבטה

הבגדים של רביב במוזיאון המטרופוליטן בניו יורק

20.61x28.03	2/2	47	עמוד	gostyle	08/12/2016	56275995-8
מכללת שנק - 1988						

מתוך הקולקציה
החדשה שזכתה
לתגובות נלהבות
ב"ווג"

צילום: רון קדמי, Ryan Duffin

מתוך
קולקציית
שלה
בשוקר

אתרי אופנה
בינלאומיים
המסקרים את
עבודותיה של
רביב

את הצד היותר אישי ואינטימי ופחות רציונלי של תהליך העבודה. בשבילי ספר הסקיצות משמש כמקום פרטי ובטוח שבו אפשר לחקור רעיונות משונים ומחשבות חדשות מבלי לחשוש מביקורת או מטעויות. קווי העיפרון והשרבובים נותרים פרטיים ואישיים בין הדפים הלבנים ואינם חשופים לשיפוט חיצוני. קווים עקומים, משיכות מכחול מגומגמות, יד רועדת, הכל הולך, אין שום דרישה לשלמות. לכל סקיצה יש את הפוטנציאל להפוך לאובייקט נטסטטי ונחשק או להיות מושלכת לפח.

"עברתי לנוי יורק לפני שנה כדי לבנות פה את המותג שלי וזאת הקולקציה הראשונה שלי מאז. וממש כמו שכל התחלה אפופה בגיושונים ואי דאיות, בחרתי להתחיל מההתחלה ולתרגם את

שנמצא בקווינס. שגרת העבודה שלה כוללת את פיתוח המותג שלה ויצאה לפגישות רבות בעיקר כולל עם מפעלים וספקים. רביב גם מבלה לא מעט מזמנה ב-NEW INC - חממה ניסיונית לאמנות, עיצוב וטכנולוגיה ששייכת ל-New Museum.

מדוע החלטת לעבור לנוי יורק?

"תמיד חלמתי לגור בחו"ל והרגשתי שבניו יורק יש הזדמנויות שאין בשום מקום אחר בעולם. ואכן, העיר הזאת והאנשים שגרים בה לא מפסיקים להפתיע. אז עיר שמספקת גירויים באופן תמידי וזה מעורר השראה. יש פה תחושה אינסופית שדברים מרגשים קורים ממש לידך וזה כיף להיות חלק מאווירה כזאת. מצד שני, להגירה יש גם צדדים פחות קלים - השפה והמנטליות שונות מאוד. אלו דברים שלקחתי כמובן מאליו כשחייתי בארץ, ופה הם פתאום מאתגרים באופן יומיומי. חוץ מזה, לא קל להיות רחוק מהחברים והמשפחה, אבל למזלנו אנחנו חיים בעידן שבו התקשורת טובה מאי פעם וזה מקל קצת על הגעגועים".

הקולקציה הנוכחית שלך נחשפה לראשונה

ב"ווג". איך נוצר הקשר?

"פניתי אליהם במייל, ולמזלי ולשמחתי הם התעניינו בקולקציה וביקשו לערוך ריאיון".

אז מה כל כך תפס אותם? מה מיוחד בקולקציה?

"הקולקציה עוסקת בתהליך היצירה ובשלבים שלרוב נותרים סמויים מן העין. אחרי הקולקציה הקודמת, שעסקה בטעויות דיגיטליות ויגליצים של מחשב, רציתי לחקור